

Pastoral de la Salut

Comptant amb una cinquantena de persones i amb la presència del nostre bisbe Joan Piris, amb la benvinguda i presentació per part de la delegada de Pastoral de la Salut, Sra. Montse Esquerda, ha tingut lloc la jornada de formació anual, el dijous 29 de maig, a l'Acadèmia Mariana. Aquesta ha anat a càrrec de Mons. J.L. Redrado, OH, bisbe emèrit amb el tema: «La nova Evangelització: una experiència de fe i caritat.»

Idees clau de la jornada han estat:

- La major obra de la fe i la caritat és l'Evangelització.
- L'evangelització de Jesús es va traduir en obres de sanació i salvació.
- La tasca de l'Església és transmetre el programa de Jesús. El

patiment, la fe i l'amor compo-
ten una trobada fecunda.

Avui urgeix vigoritzar l'evangelització en el camp sanitari, ja que l'hospital és lloc per a l'evangelització:

- perquè el patiment és moment privilegiat per això,
- perquè la malaltia és temps de Déu per la família i pel malalt,
- perquè el misteri pasqual és primer creu i després resurrecció,
- perquè l'Església descobreix en el malalt i els hospitals els llocs de trobada, de missió i evangelització.

Nos ens hem de cansar de donar la vida pels nostres germans (1Jn 3, 16).

Lourdes Gilgado

Apostolat Seglar

La parròquia de Sant Ignasi de Lleida, el passat dia 7 de juny, i convocats per la Delegació Diocesana d'Apostolat Seglar, varem celebrar la Vetlla de Pentecosta, unint-nos a la celebració de la missa vespertina. Fent servir unes paraules del papa Francesc en l'exhortació apostòlica *Evangelii Gaudium*: «És vital que avui l'Església surti a anunciar l'Evangeli a tots, a tot arreu i en totes les ocasions...», afirmàvem que aquestes ens han de servir de full de ruta i ser una tasca de TOTS, de tota l'Església.

Si celebrem que Crist és ressuscitat, hem de portar l'Evangeli a la feina, a casa, al veïnat, als amics, al nostre afer diari, als nostres compromisos i a les nostres comunitats, moviments i grups de referència.

Aquesta responsabilitat interessa a tothom, tant laics i laiques ordenats com a religiosos i religioses, perquè formem, des de la diversitat, la unitat del Cos de Crist. Aquest fet ens porta a sortir i trobar el nostre proïme i no quedar-nos a l'aixopluc de la comoditat.

Com diu el papa Francesc quan es refereix a l'Església: prefereix una Església accidentada i plena de rasques per haver sortit al carrer que una Església tancada i malalta.

Al final de l'Eucaristia, vam compartir amb la comunitat de jesuïtes la presentació de la nova destinació de l'Álvaro Sánchez s.j. a un camp de refugiats del Sudan Nord.

Joan Carles Nicuesa

AJUDANT A VIURE

Preguem pel successor de l'apòstol Pere

L'Església uneix en una sola festa sant Pere, que ha acompanyat Jesús des del començament, i sant Pau que ha trobat el Ressuscitat a les portes de Damasc i ha quedat trasbalsat. Un i altre han hagut de fer el seu camí de fe i de testimoniats fins al final, i hi han estat fidels. Els dos han esdevingut pilars de l'Església. Van seguir

les petjades del seu Mestre i, com ell, es van haver d'enfrontar a les persecucions i a la mort violenta.

Avui, us convido a mirar la manera com Jesús li ha conferit a Pere una especial tasca mitjançant tres imatges o metàfores: la de la roca que es converteix en pedra de fonament (Pere serà la base rocosa sobre la qual s'assentarà l'Església); la de les claus per a obrir o tancar allò que li semblarà just; i la de lligar i deslligar, en el sentit que podrà establir o no permetre allò que creurà necessari per a la vida de l'Església.

Cal tenir present que els relats de la promesa feta a Pere presenten Jesús encaminant-se cap a Jerusalem, cap a la Creu de la que sabem que ha sortit victoriós. Això ens ha de fer mirar l'Església d'avui, que segueix patint els vents contraris i sofriments en tants indrets, sabent que Crist en surt victoriós, en aquesta Església que sofreix, i la fe recobra sempre noves forces.

Si en el ministeri de Pere es manifesta la feblesa de l'Església i de tots els seus membres (pròpia de tot allò humà), també queda palesa la força de Déu. Tots coneixem les tres negacions de Pere i també con s'aixeca de les seves caigudes, en renovar la seva vinculació amorosa a Jesús. Més encara, el mateix Jesús, malgrat la fallida de Pere, li confia la tasca de presidir la comunió universal de l'Església i de mantenir-la present al món com a unitat també visible. No deixa de ser una cosa sorprenent i admirable. I el mateix passa en contemplar la figura de Pau i el seu encontre decisiu i transformador amb Jesucrist.

En la Solemnitat d'aquests dos grans apòstols, preguem intensament pel successor de Pere, el papa Francesc, per tal que pugui exercir el ministeri que té encomanat en el sentit volgut expressament pel Senyor Jesús. Els nostres temps són bastant complicats per a l'Església, però el desafiament sempre és el mateix: evangelitzar el món. L'Església no té raó de ser en si mateixa, és per al món, com va assenyalar el Concili Vaticà II. Que el Senyor assisteixi el Bisbe de Roma amb la seva llum i la seva força de forma que continuï trobant la manera adequada de fer la proposta cristiana («l'alegria de l'Evangeli»), acompanyada d'un testimoni coherent.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ **SANTIAGO BUENO**

Vetllar per la família

El Dr. Santiago Bueno, catedràtic de dret canònic, és vicari judicial de l'Arxidiòcesi de Barcelona. Arran de la celebració, a l'octubre, del Sínode de Bisbes sobre la família, Mn. Bueno reflexiona sobre les expectatives i com el prevere pot ajudar la família.

Què podem esperar del Sínode?
És important que els bisbes prenguin consciència pública dels problemes de les famílies en el present. Coneixem la doctrina cristiana sobre l'amor conjugal, la vida i la presència de Déu en la família, però a més d'exposar ideals evangèlics cal també preveure mitjans de misericòrdia i de recuperació per als qui pateixen el desamor.

Com s'articula l'acció pastoral dels tribunals?

És l'Esperit del Senyor qui empeny a desitjar i cercar sense descans la justícia en totes les relacions humanes i encara més dins l'Església. No hi ha justícia canònica si no és pastoral, com no hi ha acció pastoral de l'Església si no vol ser justa. Cada Tribunal Eclesiàstic diocesà rep del bisbe l'encàrrec de fer justícia en nom seu, d'acord amb les normes canòniques i els principis evangèlics. La nostra funció és seriosa, però també acollidora i entranyable.

Quina aportació fa el prevere en la promoció cristiana de les famílies?

El prevere ha de respectar les persones i fer un esforç per comprendre especialment els qui han estat víctimes d'un fracàs —cònjuges, fills—, per tal d'animar-los i recordar-los que Crist no deixa d'estimar-los. A les famílies que conviuen en harmonia, ajudar-les que siguin conscients d'aquest do de Déu i li ho agraeixin en la pregària... i ensenyin als seus fills a agrair-ho també!

FE I GRANS CIUTATS

Els joves, internet i les comunicacions

L'ús d'internet i de les noves tecnologies —les anomenades TIC o tecnologies de la informació i de la comunicació— va en augment constant, sobretot entre els joves. De manera especial, aquestes tecnologies produeixen un gran impacte en les grans concentracions urbanes, però també fora d'aquestes. Nova York, paradigma de ciutat universal, té ella sola més punts de connexió a internet que tot el continent africà.

Les TIC són una manera d'estar constantment connectats o informats, via ordinador, via mòbil o via altres eines informàtiques. De tota manera, les TIC no comporten una millora en la interlocució social, especialment quan aquesta exigeix un cert nivell d'aprofundiment i duració. Internet dóna connexió, però difícilment produeix experiències cíviques compartides per un nombre elevat de persones. Per això, el filòsof Habermas deplora la fragmentació de la comunitat cívica en les democràcies, ocasionada, segons ell, per internet.

Sentir-se membres d'una *comunitat* d'internautes reforça la socialització i la integració dels seus membres en aquestes comunitats, però no assegura en absolut la seva integració en el tot social. El model de l'arxipèlag crec que és el que millor descriu la situació de comunicació que ha originat la generalització d'internet. Les TIC són un lloc humà on molts —sobretot joves— viuen, però és un lloc ambivalent, que pot facilitar la integració o l'exclusió.

(De la ponència de Javier Elzo, de Bilbao, en el Congrés Internacional de les Grans Ciutats)

HECHOS DE VIDA

La hermana de un sacerdote

Se llamaba María P. F. y a los 23 años dejó padres, hermanos, hogar, trabajo y amistades. Todo ello para acompañar al hermano sacerdote, que debía atender espiritualmente cinco parroquias de alta montaña, en pleno Pirineo oscense. María decía que: «Había dedicado los mejores años de su juventud a su hermano sacerdote y trabajando con él —compartiendo ilusiones, ideales, sufrimientos y cruces por amor a Jesús— fue feliz, y ello sin cobrar nunca un céntimo.»

Posteriormente se casó y fue madre de una hija, Gemma, y abuela de dos nietos. Padeció un càncer de pàncreas y murió a los 82 años donde había vivido, en Mataró. Dejó escrito el siguiente mensaje que su hija leyó al final de la misa exequial en la parroquia de María Auxiliadora:

«Estimado esposo, hija, nietos, hermanos y familia; amigos y enemigos —si tengo alguno. Procurad seguir el camino que mis padres y abuelos me enseñaron: cada día rezad el Padrenuestro y haceos la señal de la Santa Cruz. Así tendréis la vida salvada. Agradezco al padre Juan —salesiano— que me ha ayudado en estos últimos años a percibir la luz; y a Mn. *Juanito*, amigo de infancia. Agradezco también las muestras de amor de todos. Amaos los unos a los otros como Jesús nos ha amado y nos ama. No padezcáis. Amad y vivid en plenitud.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Dos hermanos en una foto de familia

Si nos presentan una imagen sin fondo y nos piden que la completemos con el fondo deseable, no dudaríamos en responder que esa imagen ha de ser el de una multitud alegre y sonriente, expectante, aclamadora y a la vez serena. Una foto de familia, la de una muchedumbre que está junto al Papa.

Esta sería la foto de la alegría de la familia de los hijos de Dios, unificados en Jesucristo, en su Iglesia, en torno al sucesor de Pedro.

Explicaba Benedicto XVI que «la tradición cristiana siempre ha considerado inseparables a san Pedro y san Pablo: juntos, en efecto, representan todo el Evangelio de Cristo. Han constituido un modo nuevo de ser hermanos. Sólo el seguimiento de Jesús conduce a la nueva fraternidad, cuya importancia se refleja también en la búsqueda de aquella plena comunión que anhelan el Patriarca ecuménico y el Obispo de Roma, como también todos los cristianos».

Estos días hemos orado, uniéndonos a los recientes encuentros del papa Francisco con el que él ha llamado «mi amado hermano en Cristo, Su Santidad Bartolomé», en el encuentro de Tierra Santa, prolongado en Roma.

Unidos al Santo Padre, recorramos nuestro camino de hijos, de hermanos de Jesucristo, «firmes en la fe, alegres en la esperanza y eficaces en la caridad».

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 30. ■ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Am 2,6-10.13-16 / SI 49 / Mt 8,18-22]. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emiliania, vg.
- 1. ■ **Dimarts** [Am 3,1-8;4,11-12 / SI 5 / Mt 8,23-27]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.
- 2. ■ **Dimecres** [Am 5,14-15.21-24 / SI 49 / Mt 8,28-34]. Sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i els beats Julià Mannoir i Antoni Balducci, prev. jesuïtes i mrs.
- 3. ■ **Dijous** [Ef 2,19-22 / SI 116 / Jn 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI); beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. franciscanes missioneres de la Mare del Diví Pastor.
- 4. ■ **Divendres** [Am 8,4-6.9-12 / SI 118 / Mt 9,9-13]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, néta de Jaume I; santa Berta, vg.
- 5. ■ **Dissabte** [Am 9,11-15 / SI 84 / Mt 9,14-17]. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.
- 6. ■ **† Diumenge vinent**, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Za 9,9-10 / SI 144 / Rm 8,9.11-13 / Mt 11,25-30]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

SANT PERE I SANT PAU

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 12,1-11)

En aquells dies, el rei Herodes detingué alguns de l'Església per fer-los mal. Féu matar amb l'espasa Jaume, el germà de Joan, i quan s'adonà que això era ben vist pels jueus, féu agafar també Pere. Eren els dies dels Àzims. El féu tancar a la presó i confià la seva guarda a quatre esquadres de soldats, amb el propòsit de fer-lo comparèixer davant el poble després de Pasqua. Mentre Pere era a la presó ben vigilat, la comunitat pregava Déu per ell sense parar.

Herodes ja anava a fer-lo comparèixer, però la nit abans, mentre Pere dormia entre dos soldats, lligat amb dues cadenes, i els sentinelles feien guàrdia davant la porta de la presó, tot d'una l'àngel del Senyor es presentà, i la cambra s'omplí de claror. L'àngel tocà Pere, el desvetllà i li digué: «De pressa, aixeca't!». I les cadenes li caigueren de les mans. Li digué: «Cenyeix-te i posa't les sandàlies». Pere ho va fer, i l'àngel va afegir: «Pren el mantell i segueix-me». Pere sortí a fora i el seguia, sense saber que això que l'àngel feia era de veritat, es pensava tenir una visió. Passaren la primera guàrdia, passaren la segona, i arribaren a la porta de ferro que dona a la ciutat. La porta s'obrí tota sola, i ells sortiren, anaren fins a la primera cantonada, i l'àngel el deixà. Llavors Pere, tornant en si, digué: «Ara veig que el Senyor ha enviat de debò el seu àngel i m'ha alliberat de les mans d'Herodes i de tot el que el poble dels jueus esperava contra mi.»

▶ Salm responsorial (33)

R. *El Senyor m'ha escoltat, res no m'espanta.*

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meva ànima es glòria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin. R.

Tots amb mi glorifiqueu el Senyor, / exaltem plegats el seu nom. / He demanat al Senyor que em guiés; / ell m'ha escoltat, res no m'espanta. R.

Alceu vers ell la mirada. Us omplirà de llum; / i no haureu d'abaijar els ulls avergonyits. / Quan els pobres invoquen el Senyor, / els escolta i els salva del perill. R.

Acampa l'àngel del Senyor / entorn dels seus fidels, per protegir-los. / Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor; / feliç l'home que s'hi refugia. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

(2Tm 4,6-8.17-18)

Estimat, pel que fa a mi, la meua vida ja és oferta com una libació vessada sobre l'altar. Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port. Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel. I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat. El Senyor, jutge justíssim, me la donarà quan serà el dia, i no tan sols a mi, sinó a tots els qui enyoren la seva manifestació.

El Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabés de proclamar el missatge de l'evangeli, i poguessin escoltar-lo tots els pagans. I Déu m'ha salvat de la gola del lleó. El Senyor em salvarà de tots els qui em volen perjudicar i em guardarà per al seu Regne celestial. A ell sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

▶ Evangeli segons sant Mateu (Mt 16,13-19)

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i un cop allà, preguntava als seus deixebles: «Què diu la gent del Fill de l'home? Qui diuen que és?» Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista, altres, que és Elies, altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes». Ell els diu: «I vosaltres, qui dieu que sóc?». Simó Pere li contesta: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu». Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meua Església, i les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir. Et donaré les claus del Regne del cel: tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel.»

▶ Lectura del libro de los hechos de los apóstoles (Ac 12,1-11)

En aquellos días, el rey Herodes se puso a perseguir a algunos miembros de la Iglesia. Hizo pasar a cuchillo a Santiago, hermano de Juan. Al ver que esto agradaba a los judíos, decidió detener a Pedro. Era la semana de Pascua. Mandó prenderlo y meterlo en la cárcel, encargando de su custodia a cuatro piquetes de cuatro soldados cada uno; tenía intención de presentarlo al pueblo pasadas las fiestas de Pascua. Mientras Pedro estaba en la cárcel bien custodiado, la Iglesia oraba insistentemente a Dios por él.

La noche antes de que lo sacara Herodes, estaba Pedro durmiendo entre dos soldados, atado con cadenas. Los centinelas hacían guardia a la puerta de la cárcel. De repente, se presentó el ángel del Señor, y se iluminó la celda. Tocó a Pedro en el hombro, lo despertó y le dijo: «Date prisa, levántate.» Las cadenas se le cayeron de las manos, y el ángel añadió: «Ponte el cinturón y las sandalias.» Obedeció, y el ángel le dijo: «Échate el manto y sígueme.» Pedro salió detrás, creyendo que lo que hacía el ángel era una visión y no realidad. Atravesaron la primera y la segunda guardia, llegaron al portón de hierro que daba a la calle, y se abrió solo. Salieron, y al final de la calle se marchó el ángel. Pedro recapacitó y dijo: «Pues era verdad: el Señor ha enviado a su ángel para librarme de las manos de Herodes y de la expectación de los judíos.»

▶ Salmo responsorial (33)

R. *El Señor me libró de todas mis ansias.*

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor: / que los humildes lo escuchen y se alegren. R.

Proclamad conmigo la grandeza del Señor, / ensalcemos juntos su nombre. / Yo consulté al Señor, y me respondió, / me libró de todas mis ansias. R.

Contempladlo, y quedaréis radiantes, / vuestro rostro no se avergonzará. / Si el afligido invoca al Señor, él lo escucha / y lo salva de sus angustias. R.

El ángel del Señor acampa / en torno a sus fieles y los protege. / Gustad y ved qué bueno es el Señor, / dichoso el que se acoge a él. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo

(2Tm 4,6-8.17-18)

Querido hermano:

Yo estoy a punto de ser sacrificado, y el momento de mi partida es inminente. He combatido bien mi combate, he corrido hasta la meta, he mantenido la fe. Ahora me aguarda la corona merecida, con la que el Señor, juez justo, me premiará en aquel día; y no sólo a mí, sino a todos los que tienen amor a su vida.

El Señor me ayudó y me dio fuerzas para anunciar íntegro el mensaje, de modo que lo oyeran todos los gentiles. Él me libró de la boca del león. El Señor seguirá librándome de todo mal, me salvará y me llevará a su reino del cielo. A él la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 16,13-19)

En aquel tiempo, al llegar a la región de Cesarea de Filipo, Jesús preguntó a sus discípulos: «¿Quién dice la gente que es el Hijo del hombre?» Ellos contestaron: «Unos que Juan Bautista, otros que Elías, otros que Jeremías o uno de los profetas.» Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?» Simón Pedro tomó la palabra y dijo: «Tú eres el Mesías, el Hijo de Dios vivo.»

Jesús le respondió: «¡Dichoso tú, Simón, hijo de Jonás!, porque eso no te lo ha revelado nadie de carne y hueso, sino mi Padre que está en el cielo. Ahora te digo yo: Tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y el poder del infierno no la derrotará. Te daré las llaves del reino de los cielos; lo que ates en la tierra, quedará atado en el cielo, y lo que desates en la tierra, quedará desatado en el cielo.»

Jesucrist amb els apòstols Pere i Pau (detall). Icona de Creta (segle XVI), Museu del Louvre (París)

▶) Aquesta imatge parla

COMENTARI

Sobre aquesta pedra edificaré la meua Església

La interpretació clàssica dels evangelis presentava Marc com l'evangelista petrí.

Tanmateix, una consideració més aprofundida de les dades de la tradició ens fa veure que l'evangelista petrí, per damunt de tots, és el de Mateu. El text d'avui és el punt culminant de la tradició petrina: la confessió de fe de Pere a Cesarea de Felip ho deixa entendre quan Pere confessa Jesús com «el Messies, el fill del Déu viu».

La confessió de Pere en Marc, «tu ets el Messies», és aprofundida per Pere en Mateu amb la fórmula solenne «el fill del Déu viu». La fórmula, arrelada en l'Antic Testament, assoleix una significació molt més pre-

gona en Mateu. Som en el nucli més profund de la cristologia de Mateu. Per això la confessió de Pere mereix una lloança extraordinària de Jesús, que subratlla que la fe de Pere serà el fonament de l'Església.

El text d'avui assoleix tota la seva dimensió quan recordem els altres fragments petrins de Mateu. L'escena en el llac on Pere demana a Jesús d'anar a trobar-lo caminant damunt de l'aigua (14,28-31), i també l'estrany episodi de Pere que ha d'agafar una moneda de la boca d'un peix per pagar la taxa de Jesús i la seva (17,24-27), són textos que no han deixat cap petjada en els altres evangelis. Tanmateix són la base que Mateu sigui el que es fa més clarament ressò del lloc privilegiat de Pere entre els deixebles de Jesús. D'aquest lloc privilegiat en tenim altres mostres, tant en la tradi-

ció de Lluc (22,31-32; 24,12.34; i els Fets), com també en la tradició paulina (1Co 15,5; Ga 2,7) i en darrer lloc en la tradició joànica (Jn 21,15-19).

Vet aquí la base per la qual la fe de Pere és designada com a fonament de l'Església, una expressió (església) que només utilitza Mateu en tres textos. Mateu, com hem dit en altres moments, sembla que representa el cristianisme de Síria. Allà els seguidors de Jesús van ser anomenats cristians per primera vegada. Una església, la de Síria, oberta a tothom: tant als que venien del judaisme com als que venien d'altres nacions. Potser Mateu diu més del que sembla quan recorda que Jesús anomena la seva comunitat «església».

Oriol Tuñi, SJ

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea de Formació

Escola de l'Esplai - Fundació Verge Blanca

És una institució especialitzada en la formació en l'àmbit de l'educació en el temps lliure (premonitors/es, monitors/es, directores/es), i en altres àmbits com l'animació sociocultural, l'educació social, la intervenció socioeducativa, el voluntariat i la formació permanent d'educadors/es en el temps lliure.

La nostra proposta educativa parteix del fet de considerar el temps lliure com un moment privilegiat per a l'educació i el creixement personals.

Promovem un temps lliure viscut amb sentit i de manera personalitzada, on tothom pugui mostrar-se lliurement tal com és i sigui acceptat. Aquesta vivència de temps lliure l'anomenem ESPLAI.

Som una escola amb identitat pròpia i compromesa amb els valors de l'Evangelí, que concep la persona com un ésser en evolució constant, física, intel·lectual, emocional i espiritualment. Procurem una educació integral, de manera que la persona pugui créixer de forma harmònica i equilibrada.

S'organitza a través d'un equip permanent, que marca les directrius, i disposa d'un claustre de professors.

Reptes: Donar resposta formativa a les necessitats actuals de la societat.

Ser una escola referent en la formació en el temps de lleure de la província de Lleida.

Ampliar el nostre catàleg de cursos.

Treballar en xarxa amb les altres delegacions del Bisbat.

Nomenament

El Sr. Bisbe ha nomenat al P. Jesús Sans Compte, ocd, capellà de l'Hospital Santa Maria de Lleida.

Alumnes del Col·legi dels Maristes pelegrins a Montserrat

El primer diumenge de juny una seixantena de pelegrins de la comunitat educativa Marista de Lleida van

pujar a peu a Montserrat. Un grup va sortir des d'Igualada, a les 12 de la nit, i els de primària ho feren des de Can Massana, a les 4 de la matinada.

De bon matí, a dalt del santuari, s'aplegaren amb centenars de pelegrins arribats per diferents camins, de les escoles i obres socials maristes de Catalunya.

A l'Eucaristia, celebrada al Monestir de Montserrat, s'oferí el curs escolar i es pregà per ser bons sembradors d'esperança en el nostre entorn.

TROCAJOVE 2014. Camí al futur

Més de 800 joves de tot Catalunya —dels quals, prop d'un centenar provenien de centres d'esplai del Bisbat de Lleida—, es van reunir el cap de setmana del 17 i 18 de maig a Manresa en la trobada Trocajove, la trobada d'adolescents i joves del Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC). Dos dies plens d'activitats formatives i lúdiques que els ha permès compartir estones amb altres persones que dediquen una part important del seu temps d'oci a l'educació en el lleure i a la transmissió dels valors de l'humanisme cristià. Sota el lema «Camí al futur», els organitzadors han volgut expressar que l'esplai és un lloc per a les persones, un gran mosaic, que integra tothom. En l'esplai els nens aprenen a relacionar-se i a comunicar-se amb els altres, sentint-se acollits cada dia.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h. Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 29 de juny. Sant Pere i Sant Pau:**
 - 11 h, Confirmacions a la parròquia de Sant Josep Obrer (Magraners).
 - 12 h, Eucaristia solemne a la parròquia de Sant Pere.
- **Dilluns, 30 de juny:**
 - Plenària del SIMCOS a Barcelona.
- **Dijous, 3 de juliol:**
 - 12 h, confirmands de la parròquia d'Alfarràs visiten el Sr. Bisbe.
- **Divendres, 4 de juliol:**
 - 12 h, Eucaristia i dinar del Sr. Bisbe al Col·legi Episcopal.
- **Dissabte, 5 de juliol:**
 - 13 h, Trobada del Consell de la UP (Pquia. Santa Maria Magdalena i Pquia. del Pilar).
 - 20 h, Confirmacions a la parròquia de Torres de Segre.
- **Diumenge, 6 de juliol:**
 - 12 h, Confirmacions a la parròquia d'Alfarràs.
 - Del 6 al 13, exercicis per a laics a Raimat.

Sant Marc per a universitaris

Una quinzena de joves hem realitzat un curs sobre l'evangelí de Sant Marc, el qual ha estat conduït per la Mar Pérez, professora de l'IREL. El curs ha durat tres sessions i aquestes s'han realitzat a la parròquia Santa Teresa Jornet els dijous 15, 22 i 29 del mes de maig.

Al llarg d'aquest curs escolar, la pastoral universitària, la pastoral de joves, l'IREL i la parròquia Santa Teresa Jornet hem treballat en xarxa perquè els joves universitaris de Lleida tinguin una oferta de fe al seu abast. Ara és el moment de revisar aquesta oferta i preparar el curs vinent.

Sílvia Miquel i Xavier Navarro

AYUDANDO A VIVIR

Roguemos por el sucesor del apóstol Pedro

La Iglesia une en una sola fiesta a san Pedro, que ha acompañado a Jesús desde el comienzo, y a san Pablo que ha encontrado al Resucitado a las puertas de Damasco y ha quedado transformado. Uno y otro han tenido que hacer su camino de fe y de testimonio hasta el final, y han sido fieles. Los dos se han convertido en pilares de la Iglesia. Siguieron las huellas de su Maestro y, como él, se tuvieron que enfrentar a las persecuciones y a la muerte violenta.

Hoy, os invito a mirar la manera cómo Jesús le ha conferido a Pedro una especial tarea mediante tres imágenes o metáforas: la de la roca que se convierte en piedra de fundamento (Pedro será la base rocosa sobre la que se asentará la Iglesia); la de las llaves para abrir o cerrar lo que le parecerá justo; y la de atar y desatar, en el sentido de que podrá establecer o no permitir lo que creará necesario para la vida de la Iglesia.

Hay que tener presente que los relatos de la promesa hecha a Pedro presentan a Jesús encaminándose hacia Jerusalén, hacia la Cruz de la que sabemos que ha salido victorioso. Esto nos debe hacer mirar a la Iglesia de hoy, que sigue sufriendo los vientos contrarios y sufrimientos en tantos lugares, sabiendo que Cristo sale victorioso, en esta Iglesia que sufre, y la fe recobra siempre nuevas fuerzas.

Si en el ministerio de Pedro se manifiesta la debilidad de la Iglesia y de todos sus miembros (propia de lo humano), también queda patente la fuerza de Dios. Todos conocemos las tres negaciones de Pedro y también cómo se levanta de sus caídas al renovar su vinculación amorosa a Jesús. Más aún, el mismo Jesús, a pesar de la falta de Pedro, le confía la tarea de presidir la comunión universal de la Iglesia y de mantenerla presente en el mundo como unidad también visible. No deja de ser algo sorprendente y admirable. Y lo

mismo ocurre al contemplar la figura de Pablo y su encuentro decisivo y transformador con Jesucristo.

En la Solemnidad de estos dos grandes apóstoles, roguemos intensamente por el sucesor de Pedro, el papa Francisco, para que pueda ejercer el ministerio que tiene encomendado en el sentido querido expresamente por el Señor Jesús. Nuestros tiempos son bastante complicados para la Iglesia, pero el desafío siempre es el mismo: evangelizar al mundo. La Iglesia no tiene razón de ser en sí misma, es para el mundo, como señaló el Concilio Vaticano II. Que el Señor asista al Obispo de Roma con su luz y su fuerza de forma que siga encontrando la manera adecuada de presentar la propuesta cristiana («la alegría del Evangelio»), acompañada de un testimonio coherente.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: 0081-0455-94-0006223737